

Chojnice, dnia 7 czerwca 1939 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 22

PREMIUM

DZIAŁ URZĘDOWY:

45	Ogłoszenie Przewodniczącego Wydziału Powiatowego Chojnickiego z dnia 30 maja 1939 r. w sprawie dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego.	1
46	Ogłoszenie Przewodniczącego Wydziału Powiatowego Chojnickiego z dnia 30 maja 1939 r. o pobieraniu w roku podatkowym 1939 podwyższonego dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego.	1
47	Komunikat Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Poznaniu.	
48	Zarządzenie Wojewody Pomorskiego z dnia 30 kwietnia 1939 r. o zapobieganiu powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych.	2
3

DZIAŁ URZĘDOWY

45

OGŁOSZENIE

Przewodniczącego Wydziału Powiatowego Chojnickiego z dnia 30 maja 1939 r. w sprawie dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106/32 r. poz. 884) ogłaszam poniższą uchwałę Rady Powiatowej powiatu chojnickiego powziętą na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 1938 r.

L. dz. 1063/38

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) HORWATH
Starosta Powiatowy.

Uchwała

Rady Powiatowej powiatu chojnickiego z dnia 28 grudnia 1938 r. w przedmiocie poboru w roku 1939 dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego.

Na zasadzie art. 2, 3 i 24 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 454) i na podstawie art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505) w brzmieniu dekretu Prezydenta R. P. z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie

przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593) wprowadza się na rzecz Chojnickiego Powiatowego Związku Samorządowego na rok 1939 podatek komunalny do podatków państwowych od gruntów położonych na obszarze gmin wiejskich powiatu chojnickiego w wysokości 27,5 proc., na obszarze gmin miejskich Chojnice i Czersk 12,5 proc. ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem przewidzianym w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 593).

46

OGŁOSZENIE

Przewodniczącego Wydziału Powiatowego Chojnickiego z dnia 30 maja 1939 r. o pobieraniu w roku podatkowym 1939 podwyższonego dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 160 poz. 884 z 1932 r.) ogłaszam poniższą uchwałę Rady Powiatowej powiatu chojnickiego powziętą na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 1938 r., a zatwierdzoną dekretem Pana Wojewody Pomorskiego z dnia 6 kwietnia 1939 r. Nr. S. F. F. 4/74.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) HORWATH
Starosta Powiatowy.

Uchwała

**Rady Powiatowej powiatu chojnickiego
z dnia 28 grudnia 1938 r.
w sprawie pobierania w roku podatkowym 1939
podwyższonego dodatku komunalnego do państwo-
wego podatku gruntowego.**

Celem pokrycia niedoboru budżetowego w roku obrachunkowym 1939/40 pobiera się na rzecz Chojnickiego Powiatowego Związku Samorządowego na rok podatkowy 1939 zgodnie z ustępem drugim art. 14 ustawy z dnia 15. 6. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 593) dodatkowo dodatek do państwowego podatku gruntowego na terenie gmin wiejskich w wysokości 13,5 proc. na terenie gmin miejskich w wysokości 6,5 proc. w stosunku do tej części podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielne go dodatku przewidzianego w art. 7 ustawy z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 593).

47

KOMUNIKAT

Zakładu Ubezp. Społecznych oddział w Poznaniu

Opłata składek do ubezpieczenia inwalidzkiego robotników rolnych zatrudnionych na obszarze województwa pomorskiego oraz powiatu działdowskiego.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 30 lipca 1938 (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 446) Urzędy Wojewódzkie Pomorski i Warszawski ustaliły wartość świadczeń w naturze wchodzących w skład wynagrodzenia robotników rolnych na okres od 3 kwietnia 1939 do 1 kwietnia 1940 dla województwa pomorskiego i powiatu działdowskiego (Pomorski Dziennik Wojewódzki z dnia 1 kwietnia 1939 Nr. 10 poz. 97 i Warszawski Dziennik Wojewódzki z dnia 15. kwietnia 1939 Nr. 6 poz. 44).

W związku z tym uległy zmianie opłaty za następujące kategorie pracowników:

- 1) kowale, kołodzieje, cieśle, murarze i siodlarze którzy złożyli egzamin i mają za sobą 5-letnią praktykę należą do klasy IV. — znaczek tygodniowy 1,—zł.
- 2) zaciężnicy kategorii IV. należą do klasy I. — znaczek tygodniowy 0,40 zł.

Opłaty za pozostałe kategorie pracowników należy uiszczać według tabeli obowiązującej od 31 października 1938 r., a mianowicie:

ordynariusze, włodarze, karbowi, kwalifikowani owczarze i żonaci pomocnicy oraz ogrodnicy należą do klasy IV. — znaczek tygodniowy 1,— zł.
chałupnicy — należą do klasy III — znaczek tygodniowy 0,80 zł.
zaciężnicy — kat. I. II. i III. — należą do klasy I. — znaczek tygodniowy 0,40 zł.
robotnicy sezonowi: pozamiejscowi — wszyscy należą do klasy II. — znaczek tygodniowy 0,60 zł.

miejscowi — kat. I. — należą do klasy I. — znaczek tygodniowy 0,40 zł.
miejscowi — kat. II. i III. — należą do klasy II. — znaczek tygodniowy 0,60 zł.
szwajcarzy — należą do klasy V. — znaczek tygodniowy 1,20 zł.

Pracownicy, nie objęci kontraktem taryfowym, zatrudnieni w gospodarstwach rolnych na wsi, opłacają składki według dotychczas obowiązujących norm, np. za służącą na wsi, pobierającą w gotówce miesięcznie do 14,66 zł., opłaca się tygodniowo znaczek klasy I. — 0,40 zł.

Powyższe podaje do wiadomości.

Chojnice, dnia 6. 6. 39.

Starosta Powiatowy
(—) MORWATH.

48

Zarządzenie Wojewody Pomorskiego.

z dnia 30 kwietnia 1939 r.

o zapobieganiu powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem młast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych.

(Ciąg dalszy.)

- a) 5 m. od budynków ogniotrwałych,
- b) 15 m. od budynków nieogniotrwałych (krytych słomą, trzciną, gontami, budynków drewnianych itp.) lub nieogniotrwałych części budynków,
- c) 30 m. od stogów, stert itp. przy zachowaniu następujących środków ostrożności:
 - a) aż do chwili wygaszenia ognia, paleniska winny być stale dozorowane,
 - b) opał winien znajdować się w odległości co najmniej 2 m. od paleniska i to w ilości nie przekraczającej dziennego zapotrzebowania,
 - c) w pobliżu winna być przygotowana dostateczna ilość piasku lub wody do ugastenia ewentualnego powstałego pożaru;
 - d) przy silnych wiatrach używanie takich palenisk jest wzbronione.

§ 21.

Piece przenośne do lutowania należy przy używaniu stawiać na ogniotrwałym podkładzie w dostatecznej odległości od łatwopalnych przedmiotów lub też zawieszac w zabezpieczonym miejscu, a podczas przerwy w pracy należy je wygaścić, o ile nie pozostała się nadzoru. Zapalania i gaszenia pieców do lutowania wolno dokonywać jedynie poza budynkami.

W pomieszczeniach, w których znajdują się łatwopalne materiały, pył, gazy, zabrania się używania lamp lutowniczych do rozgrzewania zamrażniętych rur wodociagowych. Uczniowie mogą posługiwać się lampą lutowniczą jedynie pod nadzorem czeladnika lub majstra.

§ 22.

W razie osuszania budynków za pomocą rozpalamia ognia z koksu lub innych materiałów opałowych, takie rozpalamie ognia może być dokonywane

tylko w żelaznych koszach, ustawionych na ogniotrwałym podkładzie o grubości co najmniej 10 cm., wystającym co najmniej 50 cm. poza kosz z koksem. Na krawędzi podkładu winien być usypany wałek z piasku o wysokości co najmniej 5 cm.

Odległość kosza od nieosłoniętych drewnianych części budynku oraz przedmiotów łatwopalnych winna wynosić co najmniej 1 m.

§ 23.

Otwory palenisk, także przy piecach chlebowych (piekarniach), winny być zaopatrzone w żelazne drzwiczki, należycie zabezpieczające otwór paleniska. Po nagrzaniu w piecu chlebowym należy po pióro względnie niedopałki wygasić.

Zabronione jest połączenie palenisk pieców chlebowych, znajdujących się w budynkach, bezpośrednio z kominem. Kanały dymowe tych pieców winny być prowadzone nad sklepieniem paleniska, skąd dopiero winny być wpuszczone do komina. Oddzielne piece chlebowe mogą być stawiane w odległości 10 m. od budynków ogniotrwałych i 30 m. od budynków nieogniotrwałych.

§ 24.

Ściany, podłogi i sufity w wędzarniach powinny być zbudowane z materiału ogniotrwałego, drzwi zaś powinny być żelazne lub drewniane, obite czarną blachą co najmniej $\frac{3}{4}$ mm. grubości.

Zabrania się urządzania wędzarni w poddaszach i budynkach o pokryciu dachu nieogniotrwałym.

Parniki do paszy mogą być ustawione tylko w budynkach ogniotrwałych. Strop, o ile jest belkowy winien być otynkowany.

§ 25.

Nafta, benzyna itp. materiały łatwopalne jako też materiały wybuchowe — w ilościach dozwolonych w myśl przepisów obowiązujących do przechowywania poza zakładami przemysłowymi, winny być przechowywane z dala od palenisk.

Poza tym obowiązują rozporządzenia wydane odnośnie przechowywania i magazynowania olejów mineralnych.

§ 26.

Piece gazowe, gazomierze można ustawiać tylko w pomieszczeniach należycie przewietrzanych i oświetlanych.

Połączenie większych pieców gazowych z przewodami winno być stałe i jest niedopuszczalne za pomocą węży.

§ 27.

Zakładanie instalacji elektrycznej oraz wszelkie zmiany i reperacje w instalacji elektrycznej, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanego przedsiębiorcę. Naprawianie przepalonych bezpieczników i ich ponowne używanie jest zabronione.

§ 28.

Zabrania się w warsztatach stolarskich, kołodziejskich i w pomieszczeniach, w których dokonuje się obróbki drzewa i innych materiałów, łatwopalnych, gromadzenia wiorów, trocin i odpadków ponad ilość otrzymaną w ciągu dnia i przechowywania ich w tych warsztatach na noc. Odpadki te, w ilość nieprzekraczającą 4 m³ można przechowywać wewnątrz budynku tylko wtenczas, jeśli

miejsce na ten cel przeznaczone jest ogniotrwałe i posiada drzwi ogniotrwałe.

Większe ilości muszą być składane pod gołym niebem w odległości co najmniej 12 m. od nieogniotrwałych części budynków i wszystkich palnych przedmiotów.

W przypadkach, gdy wyjątkowo urządzi się paleniska w pracowniach, w których przerabia się łatwopalne materiały, należy umieścić przed paleniskiem wawienkę napełnioną stałą wodą. Posadzka pod paleniskiem i naokoło paleniska, w odległości 50 cm. od niego, winna być ogniotrwała.

Przed zamknięciem pracowni ogień w piecu winien być wygaszony. Szmaty nasyczone oliwą należy usuwać codziennie przed zamknięciem zakładu.

§ 29.

1) Do bezpośredniej obsługi kotłów parowych i silników spalinowych mogą być dopuszczeni mężczyźni w wieku nie mniej niż 18 lat, trzeźwi i pewni.

Używanie przenośnych kotłów parowych wewnątrz budynków krytych materiałem nieogniotrwałym lub też zawierających łatwopalne materiały, jest zabronione.

Kominy kotłów parowych używanych i umieszczonych w budynkach, winny wystawać ponad kalonkę dachów budynków sąsiednich, o pokryciu nieogniotrwałym przynajmniej o 5 m. o pokryciu ogniotrwałym przynajmniej o 1½ m. Łatwopalne materiały muszą być oddalone od kominów przynajmniej o 1 m. Przebieg komina przez dach należy odgrodzić od drewnianych części dachu warstwą izolacyjną o szerokości co najmniej 13 cm.

2) Kotły uruchomione poza obrębem budynków (lokomobile) należy tak ustawić, aby kominy i paleniska były oddalone co najmniej:

- a) o 1 m. od krawędzi okapu budynków ogniotrwałych, pokrytych materiałem ogniotrwałym, o ile nie zawierają łatwopalnych materiałów, natomiast o 3 m. od krawędzi okapu, o ile zawierają takie materiały.
- b) o 5 m. od krawędzi okapu budynków nieogniotrwałych jak również od drewnianych części budynków ogniotrwałych.
- c) o 5 m. od stogów, stert, zapasów drzewa itp.

O ile kotły nie opala się koksem, brykietami lub węglem, lecz drzewem, torfem, trocinami, słomą itp., materiałem opałowym, który wytwarza łatwo iskry, należy poprzednio określone odległości co najmniej podwoić.

Zabronione jest składanie łatwopalnych materiałów i przedmiotów w promieniu 5 m. od uruchomionego kotła parowego.

Natomiast węgiel, torf i drzewo w ilości dzienniego zapotrzebowania wolno składać w promieniu 1 m. od kotła.

Kominy przenośnych kotłów parowych winny być zaopatrzone w przepisy i należycie działający iskrochron, a skrzynia do popiołu (popielnik pod kotłem), winna być nieuszkodzona, zaopatrzona w kłapę lub drzwiczki i stałe napełniona wodą. Kominy i ściany dymnicy winny być nieuszkodzone a pokrywa dymnicy winna się szczelnie domykać.

W czasie pracy kotła w pobliżu budynków o nieogniotrwałym pokryciu, stogów, stert, lasów oraz innych łatwopalnych przedmiotów, należy w razie silnego wiatru wstrzymać ruch.

Po zakończeniu pracy kotła przenośnego należy ogień z paleniska usunąć i ugasić.

W razie pożaru należy natychmiast wstrzymać ruch kotła, ogień z paleniska wyrzucić i ugasić oraz wypuścić parę.

§ 30.

Silniki spalinowe powyżej 25 K. M. i generatory winny stać w osobnym pomieszczeniu, dobrze przewietrzonym, posiadającym ogniotrwałe podłogi i ściany. Sufit drewniany winien być otynkowany.

Rury wydechowe silników winny być wyprowadzone na zewnątrz i zaopatrzone w garnki tłumikowe, należycie działające.

Silniki, generatory oraz zbiorniki, zawierające materiały pędne, należy ustawiać w odległości co najmniej 1 m. od drewnianych części budynków.

Większe zapasy materiałów pędnych winny być umieszczone zewnątrz budynków.

Palenie tytoniu, używanie otwartego ognia i światła w pomieszczeniach siłowni jest zabronione. Do oświetlenia wolno jedynie używać światła elektrycznego, latarni systemu Davy'ego lub światła odgrozonego od pomieszczeń silnika szczelną szybą.

§ 31.

Przenośne silniki spalinowe, pędzone materiałami o punkcie zapłonu powyżej 21 stopni C. (nafta itp.), winny być stawiane co najmniej w odległości 3 m. od budynków krytych materiałem nieogniotrwałym, stogów, drzewa i innych łatwopalnych materiałów, jeżeli do zapędu służą materiały, o punkcie zapłonu poniżej 21 stopni C., odległość ta winna wynosić co najmniej 6 m. W promieniu 3 m. od silnika nie mogą znajdować się żadne materiały łatwopalne. Zapasy materiałów pędnych, w ilościach nie przekraczających dziennego zapotrzebowania, powinny się znajdować również w odległości 3 m.

Przy silnikach o zapłonie żarowym, przy nagrzewaniu gruszy lub kuli żarowej lampkami benzyno-

wymi, spirytusowymi lub węglem drzewnym należy zachować szczególne środki ostrożności.

Garażowanie (nawet przejściowe) silników spaliny nowych, jak również wszelkich pojazdów mechanicznych w stodółach, w budynkach nieogniotrwałych lub w budynkach, zawierających materiały łatwopalne, jest zabronione.

Zezwala się jednakże na przejściowe umieszczenie pojazdów mechanicznych w poprzednio wymienionych budynkach pod warunkiem, że wprowadzenie i wyprowadzenie pojazdu będzie odbywało się przy wyłącznym silniku.

§ 32.

We wszystkich zakładach przemysłowych i warsztatach, przerabiających materiały łatwopalne, po winna znajdować się na każdej kondygnacji odpowiednia ilość gaśnic lub hydronetek, beczek z wodą o pojemności co najmniej 100 litrów każda i co najmniej po 2 wiadra do beczki, oraz piasek do gaszenia ognia. Ilość gaśnic lub hydronetek i konieczność ich rozmieszczenia ustali władza administracji ogólnej.

Przepis ten nie obowiązuje zakładów, w których znajdują się na każdej kondygnacji czynne, przeciwpożarowe urządzenia wodociągowe. Posiadanie gaśnic nie zwalnia z obowiązku ustawienia beczki względnie kadzi z wodą. Gaśnice winny być stale gotowe do natychmiastowego użytku i umieszczone w miejscach widocznych i łatwo dostępnych.

Zakłady przemysłowe w czasie ruchu winny być stale pod dostatecznym nadzorem a pracownicy na leżycie obznajmieni z użyciem urządzeń przeciwpożarowych.

W domach mieszkalnych o drewnianej konstrukcji dachów, może władza miejscowa zarządzić ustawienie na poddaszu beczki z wodą o pojemności co najmniej 100 litrów i co najmniej 2 wiadra, oraz piasek i 2 łopaty do gaszenia ognia.

(Dokończenie nastąpi.)